

strative afgørelse i sager, der henhører under dets kompetenceområde, jfr. § 76. Nævnet vil således hovedsagelig komme til at behandle klager over miljøstyrelsens afgørelser, men dog også klager over afgørelser, hvor ministeren for forureningsbekæmpelse i enkelte tilfælde har truffet afgørelse i første instans, jfr. navnlig § 34, § 39, stk. 3, § 44, stk. 5, og § 47, eller har taget en af de lokale myndigheder truffet afgørelse op til afgørelse, jfr. § 70, stk. 3.

Lovforslaget fik ved 1. *behandling* en velvillig modtagelse, for så vidt angår dets principielle sigte, medens flere ordførere havde indvendinger mod den nærmere udformning af forslaget.

Fra udvalgets *betænkning* kan følgende fremhæves:

„Udvalget har med ministeren for forureningsbekæmpelse nøje drøftet spørgsmålet om indførelse af hjemmel til at yde *erstatning for merudgifter* som følge af krav til lovligt etablerede virksomheder om foranstaltninger, der skyldes ændringer i den offentlige planlægning.

Ministeren har under drøftelserne henvist til, at der allerede efter de gældende sundhedsvedtægter uden erstatning kan stilles sådanne krav ud fra miljømæssige hensyn. Ministeren har endvidere peget på, at der efter de principper, som den gældende planlægningslovgivning bygger på, ikke kan ydes erstatning for indgreb, der er foranlediget af den almindelige samfundsudvikling.

Ministeren har på denne baggrund stærkt anbefalet, at miljøreformen foreløbig sættes i kraft uden ændringer i retstilstanden på dette punkt. Ministeren har samtidig givet tilsagn om at nedsætte et hurtigtarbejdende udvalg til nærmere undersøgelse af erstatningsproblemerne. Udvalget vil få til opgave at overveje problemerne i forbindelse med indførelse af adgang til at yde erstatning for merudgifter som følge af krav til lovligt etablerede virksomheder om foranstaltninger, der skyldes ændringer i den offentlige planlægning. Der tænkes således særlig på specielle tilfælde, hvor udviklingen medfører, at grundlaget for en hidtil lovligt drevet virksomhed fjernes.

Med henblik herpå skal udvalget bl. a. undersøge,

— hvordan tilsvarende problemer er løst i lovgivningen i andre industrialiserede lande,

— konsekvenserne for planlægningslovgivningen, såfremt en erstatningsregel indføres,

— mulighederne for lovgivningsteknisk at afgrænse en eventuel erstatningsregel til det ønskede område,

— de samfundsøkonomiske konsekvenser af en sådan regel samt

— spørgsmålet om, hvem der i givet fald skal betale erstatningen, og grundlaget for dennes fastsættelse.